

Müncheni Magyar Katolikus Misszió

2006.
szeptember
12.

ÉRTESÍTŐ

23.
évfolyam
15. (833.) szám

Őszi szám

**Körút és zarándoklat
2006. június 11-től 17-ig
Reims, Párizs, Lisieux, Brüsszel, Aachen és Köln
útvonalon**

Kedves Testvérek!

Olyan korban élünk, amikor a világnézetek összekuszált pluralizmusában eltűnnek a támpontok, és az értékek válságával kell szembenéznünk. Minden ingadozik, változik, életünk mély dimenziói tűnőfélben vannak, ugyanakkor a gazdasági szemléletmód mindent meghatároz.

Ennek ellenére egyre többen érzik, hogy a világ dolgai – legyenek azok bármilyen szépek és nagyok – nem tudnak minket teljesen betölteni. Mi az ennél „több” után vágyakozunk. A mindenütt jelenlévő elégedetlenség és kedvetlenség gyökere az, hogy Isten szerető közelségének megtapasztalása hiányt szenved.

Ezért olyan hiteles krisztusi tanúkra lenne szükség, akik az árral szemben másokat is létük titkaihoz elvezetnek és ráébresztenek: nem lehet csupán pénzből, televízió-nézésből, szórakozásból élni; nem szabad beérni a látszattal, hanem keresni kell az élet teljességét, melyben Isten újra közelívé lehet, életünket átfoghatja, és maradandó örömmel telítheti. Jézus Krisztust, mint a teljes élet mérvadóját és végső értelmét kell hirdetni, nevében a hit és az élet újra egymásra találását kell előmozdítani. „Elő kell élni” az utat, az életstílust, mely Isten felé vezet.

Sokan mondják: ez a papok dolga, ügye, az ő hivatásuk, feladatuk. Természetesen az övék is. De „világi híveinek is maga az Úr adta az apostoli hivatást. Felszentelésben részesülnek: királyi papsággá és szent nemzetséggé lesznek (vö. 1 Pt 2, 4-10), hogy munkájuk által... tanúbizonyságot tegyenek Krisztusról”(II. Vatikáni Zsinat, AA 3). Hogyan is tudna egy-két pap egy szétszórtságban élő egyházközség ezernyi, tízezernyi tagjának valóban lelkipásztora lenni?

Tudom, hogy híveink dolga-gondja ezernyi. Időhiánnyal küszködnek ők is. De az idő beosztása, jó felhasználása hit kérdése is! A fontos dolgokra, hát még a „legfontosabbra” az ember mindig találhat időt. Akinek valamire soha nem jut ideje, az annyit is jelent: ez az ügy számára nem fontos.

Ahol Krisztus Lelke működik, ott növekszik a szeretet, gyarapodik az erő, és mindez tette késztet. A tétlen közösségek gyümölcstelen fák. Egy szép napon elmegy az egyik, kiáll a másik, majd lassan lekopik az utolsó is. A hit cselekvő szeretet, tettek nélkül lassan elsatnyul, elhal.

Felelős tettekre van szükség! Az Isten felé forduló ember a felelős tettek embere, szívének, lelkének izzását nyújtja. Ilyen emberek nélkül a közösség, melynek tagjai vagyunk, lassan széthullik. Közösségünk jövője azon áll vagy dől, hogy akadnak-e kellő számban segítők, akik tesznek is valamit.

Az ember általában készséges a jóra, de gyenge. Csak nehezen vállalkozik rá, hogy a szükségesnél valamivel többet tegyen, több munkát végezzen, több terhet hordozzon. Olykor joggal mondja: fáradt vagyok, többre nem vagyok képes.

Mégis, még az ilyeneket is buzdítom az új tanév kezdetén, hogy zárkózzanak fel, segítsenek, csoportjainkban, közösségünkben váljanak végre Jézus ügyének munkásaivá, Isten munkatársaivá, mert csak felelős munkával juthatnak Isten erőterébe, válhatnak „erőtlenségünkben is erőssé”.

Merka János plébános

Kezdődik az iskola

A müncheni Magyar Katolikus Misszió gazdag, sokrétű tevékenység folyik, amely nélkülözhetetlen magyar közösségi életünk, nyelvünk és kultúránk megőrzéséhez és fejlődéséhez.

A Hétvégi Magyar Iskola egyik legrégebben működő csoportja misszióknak, amelynek fő célja anyanyelvünk, kultúránk és hagyományaink ápolása. A magyar nyelv, illetve a

Felső sor (balról jobbra):

Kristmann Júlia, Józsné Oláh Lenke, Wohlgangné dr. Pretz Valéria, Venczel Valéria, Hart István, Görög Barbara

Alsó sor (balról jobbra):

Lengyel Katalin, Meyle Éva, Medvéne Kispál Andrea

magyarságismeret oktatása akkor lehet eredményes, ha meg tudjuk győzni gyermekeinket arról, hogy a saját érdekükben áll magyarságuk megtartása. Akik két kultúrában is otthon lehetnek, sokkal jobban megállhatják helyüket az életben, mint akik csupán egyetlen kultúra szellemében nevelkednek. A misszió tanító óvó és tanító nének nagyon komolyan veszik a gondjaikra bízott gyerekek anyanyelvi oktatását és igyekeznek vonzóvá, barátságossá tenni az ismerkedést a magyar nyelvvel, irodalommal, történelemmel és földrajzzal.

A HMI szombatonként 13:00-tól 15.30-ig ad lehetőséget a 3–16 éves korú gyermekeknek anyanyelvük ápolására.

Az óvoda keretén belül az óvó nének **Kristmann Júlia**, **Medvéne Kispál Andrea** és **Görög Barbara** sok vidám játékkal, dallal, verssel és mesével gazdagítják a foglalkozásaikra járó gyermekek tudását és magyar szókincsét. Témaköreik közé tartoznak az évszakok, jeles napok, népszokások mellett az erdő és mező állat- és növényvilága, a foglalkozások és mesterségek is.

A „**kezdő**” csoport foglalkozásait **Lengyel Katalin** és **Vastag Erzsébet** vezeti. Az írni és olvasni tanuló nebulók játékos módon ismerkednek meg a magyar ábécével. Tulajdonnevek, tréfás versek és dalok segítségével igyekeznek megjegyezni a betűket.

A „**középső**” csoportba II–III. osztályos diákok járnak. A 2005/2006-os tanévben **Pintér Erzsébet** fejlesztette tovább a betűket ismerő gyermekek helyesírási és olvasási készségeit. Együtt élvezték Vuk kalandjait, amelyeket részben az iskolában, részben pedig otthon olvastak. Szeptembertől ezt a lelkes csoportot **Wohlgangné dr. Pretz Valéria** fogja tanítani.

A „haladók” már az értő olvasást gyakorolják és bővítik helyesírási és nyelvtani ismereteiket. Az Apáczai Kiadó tankönyvei, illetve játékos, rejtélyes feladatok ösztönzik a diákokat összefüggő, tiszta és választékos beszédre és szolgálják az olvasóvá nevelést. Ez a korosztály már ismeri irodalmunk több kiemelkedő alakját is, mint

Móra Ferenc, Fekete István, Weöres Sándor, Arany János, Janikovszky Éva stb. A haladók foglalkozásait **Meyle Éva** irányította és vezeti őket tovább a „felsős” csoportba.

A „felsősök” foglalkozásaiban az olvasás megszerettetése még nagyobb hangsúlyt kap. Többek között Gárdonyi Géza „Egri csillagok” című művének elemzése segíti a szóbeli és írásbeli kifejezőképesség fejlesztését. **Józsáné Oláh Lenke** több évig hűséges diákjaival a magyar történelem fontosabb alakjait és mozzanatait tanulta meg és lelkesen készítette fel őket a cserkészvezetői vizsgára.

Az irodalom és történelem tananyagát az évek során földrajzi ismeretekkel is kiegészítjük, nemcsak leíró olvasmányok segítségével, hanem játékos puzzle formában is.

Évente többször a gyerekek a nagyközönségnek is megmutatják tudásukat: énekkel, tánccal, verssel vagy színjátékkal. A legnagyobb kihívást a karácsonyi ünnepség jelenti, ahol a HMI mindig sikeresen szerepel.

A tanító nénik nagyon lelkesen dolgoznak, de ilyen jó eredményt nem tudnának felmutatni, ha a szülők részéről nem jönne maximális támogatás. Köszönjük a szülőknek, hogy sokszor szombati nyugalmaikat feláldozva hozzák és viszik a gyerekeket és gyakran otthon is segítenek a házi feladatok megoldásában.

Jelenleg több mint 80 gyerek jár rendszeresen a HMI foglalkozásaira és reméljük, hogy ez a szám a jövőben növekedni fog, hiszen Hétfégyi Magyar Iskolánk kapuja mindenki előtt nyitva áll. Mi, tanító nénik már várjuk, hogy: „Üljünk be együtt, tanár és osztály, egymást tiszteletben tartva az óra üvegharangja alá s hasson az ismeret izgalma, illata” (Németh László: A pedagógus).

Meyle Éva

**E-mail címünk: info@ungarische-mission.de
Internet címünk: www.ungarische-mission.de**

Cserkészek nyomában, avagy maffiózók üldözése?

Amikor néhány nehézségen túlesve sikerült elindulni Kastlba és közel teljes számban megérkeztünk, a zászlófelvonást 9 kiscserkész, 27 nagycserkész, 7 őrsvezető, 7 vezető és 2 szakácsnő nézhette végig.

Mivel hideg éjszakának néztünk elébe, az őrök tüstént nekifogtak a sátrak felállításának és a szobák berendezésének. Következett az első tábortűz: viccek, történetek előadásával az útról és margarin-fahéjas almasütés a parázs fölött. Az első hideg és vacogtató éjszaka, főleg lánycserkészekben pokróc utáni sóvárgást váltott ki.

A következő nap reggeli tornával kezdődött, de olyannal, hogy utána senki se fázott többé. A kiscserkésztyán az éjjeli hideg majdnem nyomtalanul múlt el, így mindenki „épen és kipihenten” jelent meg a sátortéren, hogy a napot illőképpen tudja az idősebbekkel együtt elkezdni. Egy nagyon várt reggeli után elkezdődött az általános építkezés, aminek során elkészült egy csajkafa, több mosdó és egy nagy kapu. A csomókészítés iskolájától a fűrészelésig, és a favágásban is mindenki segített, hogy egy kellemes táborhely jöhessen létre. A sok munka díja egy menet méta volt, amit kétségtelenül mindenki élvezett. Ily módon telt el az első igazán megerőltető nap és egy esős éjszaka következett, amelyre riadót terveztek, s ami elmaradt.

Elindult a négy őr. A fiúk: a Bika őr és a Vaddisznók; a lányok: a Kolibrik, utána a Boszorkány őr. Egy rovásírással készített útmutató vezette (nagyjából) az őröket a cél felé. Késő délután indult a portya, és a Münchener Magyar Nagycserkészraj egy új rekordot döntött a „célbafutásban”. Volt olyan őr, amelynek csak 2 órába telt az út, volt, aki alvóhelyére éjfél körül érkezett. Egy tipikus, portyához illő vacsora után a nagya elment a nagy, külön felvert sátorba aludni, míg a vezetők a tűznél maradtak, énekeltek.

Másnap reggel újult erővel indult együtt a csoport vissza a táborba, de útba ejtette az uszodát, ahol le lehetett zuhanyozni. Frissen, üdén, jó illatúan érkezett vissza a négy órs a táborhelyre, kipakoltak és kedvenc játékokat, számháborút játszottak. Volt még egy-két futkározós játék, mint pl. az angol buldog, amit kisebb-nagyobb sérülésekkel, de főleg sok nevetéssel, mindenki túlélte.

Este a tábortűznél minden órs előadott egy történetet az útvjáról, amiből meg lehetett állapítani, hogy milyen fáradtak voltak. Ezzel véget ért a napjuk, elmentek aludni, hogy másnapra újabb energiát gyűjtsenek, ugyanis egy újabb forgószínpad várt rájuk, ahol ismételni, tanulni kellett a legfontosabb diszciplínát, amit minden cserkésznek tudnia kell.

Délután mindegyik órs készült a nagy bankettre. A kiscserkészek készítettek néhány nagy adag salátát, a nagyobb fiúk paprikás krumplit és töltött paprikát főztek. A lányok desszertként kókuszos golyót és egy túrós-tejfölös édességet készítettek.

A nagy vacsora után, az utolsó tábortűznél, két új kiscserkészt, két új nagycserkészt avattak fel és két fiú lett nagycserkész-jelölt.

Az utolsó nap táborbontással telt. A zászlólevonásnál kitüntetések kaptak az ügyes sportolók és a nyertes órsók (tehát mindegyik).

Ezzel véget ért a pünkösdi csapattábor, amelynek jó volt a hangulata, egy kis tréfára mindig jutott idő. Egymástól sokat lehetett tanulni. Mint mindig, a csapat néhány problematikus helyzetet is kibírt, és megint összefogott mindenki, hogy jól érezhesse magát a rajban.

Mindenkinek köszönjük a kitűnő élményeket, a jó hangulatot, az összetartást. Mindazoknak szeretnénk ezúttal is köszönetet mondani, akik segítettek létrehozni és véghezvinni a pünkösdi tábor 2006-ban.

Nagy Izabella és Veronika

Adományok ÉRTESÍTŐNK postázási költségeire 2006. március 1-től június 30-ig

Albert József 20,00; Artner Kálmán 20,00; Bács Zsuzsanna 5,00; Bakó László dr. 25,00; Barabas-Klarwein Sarolta 50,00; Baranyai Katharina 20,00; Bátky Etelka 10,00; Bechtolsheim Georg v. 20,00; Becker Márta 10,00; Bittera Jenő 20,00; Börzsönyi Gizella dr. 50,00; Csernohorszky Vilmos dr. 20,00; Detre Elisabeth 10,00; Diekötter Ágnes dr. 30,00; Dinnyés Enikő 25,00; Dorsch-Rencz Tibor dr. 30,00; Düh Elisabeth 10,00; Ertl-Molire Livia 20,00; Esther Zsuzsanna 10,00; Farkas Péter 25,00; Fasching Nikolaus 20,00; Fáskerty Gábor 20,00; Fesztini Mária 20,00; Frank Anton 10,00; Froehlich-Szécsi Hedwig 50,00; Glatz Gustav 15,00; Hasreiter Elisabeth 10,00; Hauler Elisabeth 30,00; Hausner Margit 100,00; Heller Julius dr. 100,00; Heyne Bernd 10,00; Horváth Péter 30,00; Huber Simon 20,00; Kaiser József 10,00; Kaiser Stefan 10,00; Károlyi Miklós 30,00; Kiss Ilona 50,00; Koepnick Anna 50,00; Koncz Zoltán Dipl.-Ing. 25,00; Koncz-Makk Erzsébet 20,00; Kottra Gábor dr. 10,00; Kovac Josef 10,00; Kovács Dénes 10,00; Kozo László 20,00; Kukola Terézia 20,00; Leitner Andreas dr. 20,00; Leitner Martha 10,00; Ley Johannes 50,00; Madl Cecília 50,00; Marcello Éva 11,00; Máriássy Zsuzsanna 10,00; März Karl dr. 20,00; Máté Lajos dr. 20,00; Menzl Andrea

dr. 30,00; Mészáros József 10,00; Meyle Wolfgang 50,00; Michalik Valeria 10,00; Mondok Ferenc 25,00; Moosbauer Maria 30,00; Munsch Erzsébet 10,00; Nagy Marianne 10,00; Novotny Rudolf 50,00; Pánzér Mária 15,00; Podmaniczky Károly 60,00; Praxisgem. Günther 50,00; Prettenhoffer Zoltán 25,00; Rauser Maria 25,00; Rein Barbara 20,00; Sallay Adrienn 20,00; Schauder Mária 30,00; Schmidt Anna 20,00; Schütt M. 30,00; Siegler Egon 20,00; Somogyi Endre 30,00; Soos Paul 35,00; Spagner Éva 10,00; Spitz Ida 30,00; Stadelhofer Magda 15,00; Szabadváry András 20,00; Szabó Mária 10,00; Szalai Endre 10,00; Szalay Thomas 15,00; Szarvasy Klára 50,00; Szegedi István v. 50,00; Szilágyi Árpád 10,00; Szüllő Ilona 25,00; Targonsky Jolán 10,00; Török Johann 20,00; Turmayer Julius 40,00; Vajkóczy Judit 10,00; Varga Imre dr. 20,00; Venczel József dr. 100,00; Verbo István 20,00; Verok Katinka 10,00; Vetterling Günther 20,00; Vizmathy Józsefné 10,00; Wirschinger Michael 20,00; Wolter-Roessler Christa 50,00; Zajtai Ernst dr. 10,00; Zappe Edith 15,00.

Köszönjük szíves adományait. Isten fizesse meg minden jóságukat.

Varga Katalin

„Ez egy ilyen világ”

Szentháromság vasárnap este vágtunk neki a hatnapos útnak. Mivel a buszon alvás egyikünknek sem szokása, így többnyire csak bóbiskolni tudtunk. Egyre nehezedő pilláink alól fél szemmel mégis láttuk, hogy éjfél után Karlsruhe-ban sofőrt cseréltünk, egy honfitársunk ült a volán mögé, és József atya, idegenvezetőnk is fölszállt buszunkra.

Reggel érkezünk meg a pezsgőgyártásáról híres Champagne vidék **Reims** városába, ami viszont jelentőségét mégsem a gyöngyöző nedűnek köszönheti, hanem inkább történelmének (zárójelben jegyzem meg, hogy Attila is járt ott, s meghódította a várost) és csodás építményeinek, melyek az UNESCO világörökségének is részei. A gyönyörű román stílusú **Szt. Remigius bazilikában**, (ahol a névadó püspök is nyugszik) annak egyik mellékkápolnijában koncelebrálta József atya a helyi plébánossal utunk első szentmiséjét. Szt. Remigius keresztelte meg és a Szentlélek által galamb képében hozott olajjal kente föl Klodvig frank királyt, az ország első keresztény uralkodóját. Erről az eseményről szép bronzszobor emlékezik meg a templom melletti parkban. Itt készültek a reggeli fényképek.

Aztán kiadós séta után jött a város másik nevezetessége, a francia gótika egyik gyöngyszeme: a **Notre Dame katedrális**, amely nemcsak gyönyörű műemlék, de a francia királyok hosszú sorának koronázóhelye, s egyben modern kiállítóhely is (itt láthatók Marc Chagall kék tónusú üvegablakai). A templom előtti téren áll a máglyán élegetett „orleansi szűz” Jeanne d’Arc (1412-1431) szobra. Méltán, hisz az angolok elleni száz-

éves háborúban látomásai sugallatára itt kenette föl királlyá a francia trónörököszt. Így lett Szt. Johanna Franciaország patrónája.

Utunkat folytatva kora délután érkeztünk meg a fővárosba, s bár hétfő volt és még jóval a csúcsforgalom előtt, de már így is ízelítőt kaphattunk a város méreteiből és a párizsi közlekedés nehézségeiről. Elfoglaltuk szobáinkat, s erőt gyűjtöttünk az esti programhoz, vagyis a **sétahajózáshoz a Szajná**n.

Remek volt az idő, jó a hangulat, szép nyári este, rengeteg a látni- és fényképeznivaló. A lenyugvó nap fényei, báránnyelű, a rózsaszín ég alja, előtte a párizsi Notre Dame kontúrja.

Hosszú nap után későn kerültünk ágyba. De másnap korán reggel volt az indulás a további felfedező, most már buszos városnézésre. Amit előző este a víz felől láttunk, azt megnéztük az utcák felől más perspektívából is.

Párizs nemcsak világias látnivalókat kínál, nemcsak mulatóiról híres, hanem lelkieket is, s mi ezeket is kerestük.

Így kedd délelőtt a Lazaristák templomában **Páli Szt. Vince** (1581-1660) sírjánál adóztunk emléke előtt. Ő a mai értelemben vett Caritas megalapítója. Reá is érvényesek másoknak mondott szavai: „Nem kell kapkodással megelőzni a Gondviselést, de amint utat nyit előttünk, az ember már nem lépkedhet, hanem futnia kell! Szeressük Istent, de a két kezünk munkája és arcunk verítéke árán! Én soha nem gondoltam, hogy nagy dolgokat viszek végbe, hanem egyszerűen tettem, amit tennem kellett.”

Erre a délelőttre jutott még egy lelki élmény: magyar nyelvű - a három minket vezető, kíséző atya által bemutatott - szentmise a Csodás Éremről elnevezett kápolnában. **Labouré Katalin** (1806-1876) a Páli szent Vince által alapított „Isteni Szeretet Leányai” rendbe lépett be, ahol 1830-ban a közös elmélkedés alkalmával látomásban látta a Szűzanyát. Egy félgömbön állt, lába alatt eltaposott kígyó tekergőzött. Kezében gömböt tartott, rajta arany kereszt állott, kezének ujjait gyűrűk díszítették, amelybe különböző nagyságú drágakövek voltak illesztve, és csodás fény sugárzott ki belőlük. „Azoknak a kegyelmeknek a jelképei ezek, amelyeket kiárasztok mindenkire, aki csak kéri tőlem.”

Ezután hirtelen megváltozott a látomás: a Boldogságos Szűz karjai irgalommal telve tárultak a Föld felé. Alakja körül ovális keretben arany betűkkel formálódtak ki ezek a szavak: Ó, bűn nélkül fogantatott Szűz Mária, könyörögj értünk, kik hozzád menekszünk! Katalin megkapta a megbízatását: „Veress érmét erre a mintára! Aki hordja, nagy kegyelmeket nyer. Azt is látta, hogy milyen legyen az érme másik oldala: Mária nevének kereszttel koronázott monogramja, alatta Jézusnak töviskoronával körülvelt Szíve

Csodás Érem

fényességes
oldal

fájdalmas
oldal

és Mária törrel átdöfött Szíve; a képet tizenkét csillag vette körül. 1832-ben beszélt a megbízatásról Párizs érsekével és kibocsátották az első 2000 érmet. Sokan csodálatosan megtértek, a nép az érmet mindjárt csodásnak nevezte. Az érem csakhamar elterjedt egész Európában. Tény, hogy diadalútja révén a katolikusokban tudatossá vált Mária szeplőtelen fogantatásának titka, és nagy örömmel fogadták, amikor azt 1854-ben dogmaként hirdette ki IX. Pius pápa. Épen maradt teste az Irgalmas Nővérek - általunk is meglátogatott - párizsi templomában nyugszik.

Ezt követően buszvezetőnk Párizs legnagyobb terén, a **Concord téren** tett ki bennünket. Itt áll az egyiptomi Luxorból származó obeliszk, valamint több szökőkút és szobor. Ezen a téren több ezer francia vesztette el a fejét a szó legszorosabb értelmében, többek közt királyi fők is hullottak a guillotine alatt (XVI. Lajos és Marie Antoinette), de itt fejezték le Dantont és Robespierre-t is. Innen mindenki saját ízlése és tempója szerint sétált végig a világ egyik leghíresebb sugárútján, a **Champs Élysées-n**, ahol a fák koronáját is formára nyírják. A Champs Élysées egyike annak a 12 sugárútnak, melyek az Étoile-t alkotják, a XIX. évszázad nagyvonalú és gigantikus városrendezésének remek példáját. (Hausmann építész zseniális és egyedi terve) E csillag közepén a Diadalív áll, a József atya által gyakran emlegetett „gloire” és a „grande nation” – a francia identitást meghatározó 2 alapvető érzés – talán legjellemzőbb megnyilvánulásaként. Napóleon építtette a seregei dicsőségére. Itt találkozott újra a csoport a rekkenő hőségben, hogy elinduljunk a szintén UNESCO világörökségként számontartott egykori vadászkastély, majd királyi székhely, Versailles felé.

Csak a buszból néztük meg a **La Défense** nevű modern városrészt. Meghökkenítő formájú csupa üveg épületeivel építészeti csemege. Itt van a Grande Arche, mely a Champs Élysées vonalán, tengelyének meghosszabbításában fekszik.

Versailles ma már Párizs elővárosa, s neve egyet jelent a barokk pompával, s a francia királyok dicsőségével, leginkább a „Napkirály”-ként emlegetett XIV. Lajoséval. De utódai közül is sokan születtek és haltak meg itt, egészen 1789-ig, a nagy francia forradalomig. Versailles, a kastély, de az azt körülvevő park is, a maga tavaival, szökőkútjaival, sétányaival, szigorú mértani formára vágott növényeivel, lugasaival számos más európai uralkodó kastélyának

szolgált utánpótlás példaként. Benn a kastélyban végigsodort minket a hömpölygő tömeg a „Napkirály” és utódai pompás rezidenciáján, sajnos, József atyába belefojtották a szót, nem mondhatta el, - nem hivatalos idegenvezető lévén - amit tudott a kastélyról. De azért így is észrevettük, hogy csak a győztes csatákról készült monumentális festményeket állították ki az impozáns termekben, ez is beleillik a francia dicsőség-kultusz teóriába.

Aztán a híres lugasokkal is közvetlen kapcsolatba kerültünk, a perzselő napon azok árnyékában vonszoltuk el magunkat, - mármint a vállalkozóbbak, - **Trianonhoz**, a kiterjedt kert egyik végében levő épülethez, hogy annak a gyalázatnak, amit 1920-ban ve-

Leonardo da Vinci a francia királynak adott el, és amely királyok sorának és később hadvezérből lett császárnak (Bonaparte Napóleon) hálósobáját is díszítette. Az óriási építményen belüli eligazodást a belépőhöz mellékelt térkép segítette. A látnivaló olyan sok, az élmény olyan tömör, hogy 3 óra múlva zsongott az ember feje az impresszióktól, s mivel egyszerre többet nem tud megemészteni, így elég is lett az erre szánt idő.

A nap koronájaként este a „Vaslady”-t, Párizs leghíresebb látnivalóját, az **Eiffel tornyot** hódítottuk meg (vagy ő minket?) Megmászni nem kellett, mivel liftek visznek föl, de nem adta könnyen magát, a szemerkélő esőben is sokat kellett várni, hogy följuthassunk. Aranyos-barnás színével szebb, mint valaha. Fönről felejthetetlen látvány tárult elénk, megkereshettük a kivilágított látnivalók közül azokat, amiket az elmúlt 3 napban közelebből is láttunk. Bár fönt fúj a szél, mégis szívesen maradtunk volna még, de eljött a záróra. A személyzetten kívül utolsóok voltunk, akik azon a napon elhagytuk a kilátószintet.

Csütörtökön, Úrnapján **Lisieux**-be utaztunk. A Szentírás számos helyen megemlékezik a Kármelhegy szépségéről, ahol Illés próféta védelmezte az élő Istenben való hit tisztaságát. A XII. században néhány remete erre a hegyre vonult el a világtól. E kezdeményezésből alakult meg az Istenszülő Szűzanya pártfogása alatt szemlélődő életet élő kármeliták rendje. Ez a rend tart fönn kolostort Lisieux-ben is, ide lépett be a fiatal Teréz. De erről egy másik beszámoló szól.

Csak annyit fűzök hozzá, nem kell se rendalapítónak, se vértanúnak lenni ahhoz, hogy szent lehessen az ember... No meg azt, hogy itt kaptuk utunk legfinomabb ebédjét. A

Calvadost, a hely híres almapálinkáját kivéve, mindent kaptunk, mi szemszájnak ingere. Sőt, a nővérek még műsorról is gondoskodtak. Fájt hogy 10:1 volt az arány az Európán kívüli apácák javára az európaival szemben. Tényleg val-

ságban van a hitélet az öreg kontinensen? Itt találkoztunk Péter atyával is. Hiába, magyarok mindenütt vannak! A kolostoron belüli szentmisén ő is koncelebrált.

Bármennyire is kicsúsztunk az időből, a híres normandiai partokat mégse hagytuk ki. Elmentünk az Atlanti óceánhoz Trouville-be, láttuk a homokos tengerpartot, s magunk elé képzeltük a partraszállást.

Még egyet aludtunk a Kyriad hotelben, hogy másnap útra keljünk egy másik főváros felé. A korai indulás dacára a szokványos dugó miatt félő volt, hogy nem érünk Brüsszelbe addig, amíg ott a pénteki rövidebb munkaidő miatt fogadni tudnak. De végül is sikerült, bejutottunk az **EU Parlamentbe**. Kedves kísérőnk Pollner Gergely diplomata megmutatta, amit lehetett, az üléstermet, az előcsarnokot, az étkezdét, rövid, de velős összefoglalót tartott, kérdésekre válaszolt.

Azán a város egyéb nevezetességeivel ismerkedtünk: a Szt. Mihály és Szt. Gudula székesegyházzal (ahol több trónörökös frigy is köttetett). Rövid és sietős sétát tettünk a csipkeboltok és pralineüzletek tarkította belvárosban. Az Európa legszebb szalonjaként titulált Főtéren épp cserepes levendulát árultak, és olajat pároltak le, így a Grande Place-t kellemes levendulaillat töltötte be. Az ügyesebbeknek sikerült a híres,- bár egyeseknek méreteivel csalódást okozó - Manneken Pis-t is becserkésznük. Elmenőben még láttuk a szintén híres Atomiumot, mely valójában nem más, mint egy óriási vaskristály, mely az 1958-as világkiállításra készült. Brüsszel jelképe és egyben az atom-korszak szimbóluma.

Minden igyekezetünk ellenére nem értünk oda Aachenbe a megbeszélrt időpontra, így legnagyobb sajnálatunkra az ide tervezett hálaadó szentmise elmaradt. Azt, hogy egyáltalán bejutottunk a Dómba, (mely Észak-Európa legrégebbi katedrálisa, és szintén fenn van az UNESCO világörökségi listáján) buszvezetőnk szemfülességének köszönhetjük. Így mégse annyira keserű szájjal kellett távoznunk.

Aachen a zarándokok célpontja volt az itt található ereklyék miatt: Krisztus pólyája és ágyékkötője, Szűz Mária ruhája, illetve Keresztelő Szt. János lefejezésekor használt kendője van az egyik ereklyetartóban. Hétévente embertömegek zarándokoltak el ide már a középkorban is (egyébként a következő zarándokév jövőre, 2007-ben lesz).

Láthattuk Nagy Károly márványtrónját, temetkezési helyét (az arany ereklyetartót, mely csontjait őrzi), megcsodáltuk az óriási kupolát, de nekünk mégis az az oldalkápolna tetszett, ahol magyar szentek szobrai állnak. Aachen ugyanis már a középkorban is sok magyar zarándokot fogadott, ezért István királyunk zarándokházat építtetett ide, Nagy Lajos király pedig kápolnát. Ezért áll a kertben a nem túl méltóságosra sikerült Szt. István szobor, ami előtt imádkoztunk is.

Utunk utolsó éjszakáját Aachen és Köln között, egy csöndes erdei panzióban töltöttük.

Szombaton az utolsó állomás a saját karnevállal, dialektussal és sörkultúrával rendelkező Köln volt. Világszerte ismert kéttornyú katedrálisáról, mely a legnagyobb Németországban. A nagyszabású építkezés közvetlen elindítója, Barbarossa Frigyes ajándéka, az itáliai hadjárata során megszerzett Háromkirályok ereklyéje volt. A kegytárgyak magasztosságához illő templomot kellett építeni. Építése 600 évig tartott. Napjainkban szintén már a világörökség része. Lukács József, ottani magyar lelkész, mutatta be a

gyönyörű gótikus Dómot, melynek olyan jó a statikája, hogy bár a metróvonalat alatta építették, mégse repedt meg sehol. Sajnos, ő se vezethetett végig minket a templomon, de lekísért a Rajna partra, és mesélt a városról. Voltunk a Szt. András templomban is, melynek kriptájában Nagy Szent Albert püspök, egyháztanító, a középkor legnagyobb német hittudósa, a természettudósok védőszentjének sírjánál imádkoztunk, majd útra keltünk a bajor főváros felé.

Összegezve: 6 napig jártunk 3 ország útjain, ismereteket gyűjtöttünk, kapcsolatokat ápoltunk, újakat szereztünk, izzadtunk és áztunk, elégedettek és elégedetlenek voltunk (leginkább a minden esti krémleves miatt), „Klasszikusunkat” idézve végül még ezzel is megbékéltünk, mert hát: „ez egy ilyen világ”.

Adja Isten, hogy ezt az „ilyen világot” továbbiakban is kutathassuk, fölfedezhessük! Esetleg újra együtt!

Jánosi Margit

Találkozás Kis Szent Terézzel

Nagy várakozás volt bennem az úttal kapcsolatban. Tavaly ősszel – hosszú, ötévesi vajúdás után – úgy döntöttem, hogy jelentkezem Székesfehérváron a harmadrendi Kármelitákhoz. Ez a világban élő Kármeliták rendje. Jánosi Margit, Münchenben élő barátnőm – mivel ritkán találkozunk – szilveszterkor tudta ezt meg, s rögtön felajánlotta ennek a zarándokútnak a lehetőségét, hiszen már ekkor ismerte a tervezett útvonalat, amiben Lisieux is benne volt.

Ez volt a mézesmadzag számomra. Már régóta érdekelt a Gyermekek Jézusról és a Szent Arcról nevezett Teréz nővér, azaz Kis Szent Teréz élete. Közel állt hozzám lobbanékony, hirtelen természetű, amit oly következetesen és eredményesen dolgozott le, illetve használt fel szentté válása során.

Az út a müncheni Magyar Katolikus Misszió munkatársainak áldozatos munkája révén igen precízen, „németesen” volt előkészítve. Bár az élet – a párizsi dugók és néha a mi gyalogságunk – módosított egy-két tervezett programot, a gondos előkészítés hasznosnak bizonyult.

A templomok és a katedrálisok, a múzeumok és a sok párizsi nevezetesség, a rengeteg információ és látnivaló valószínűleg még sokáig fog kavarogni a résztvevők fejében. A szervezők mindenre gondoltak és ami megtekinthető volt, azt mi megnéztük; ha kellett, a korai kelés, vagy a késői fekvés, vagy mindkettő „alkalmazásával”.

János atya szelíd határozottsága arról is meggyőzött minket, hogy a vacsora előtti tisztálkodás felesleges és inkább a buszról rögtön a szálloda éttermébe rohanjunk, hogy még egy program beleférjen az estébe. Én idegenként figyeltem a reakciókat és nagyon tetszett a résztvevők alkalmazkodóképessége. Lehet, hogy tényleg zárandókúra jött és nem kirándulni ez a csoport? – merült fel ilyenkor bennem a kérdés.

Nagyon vártam a Lisieux-be utazás napját, hisz nekem ez jelentette a csúcspontját a zárandoklatnak. Öröm volt a szívemben, hogy ott járhatok-kelhetek, ahol Kis Szent Teréz élt; hozzáérhetek ahhoz a régi oltárszekrényhez, amelyen Terézke bekopogott és megkérdezte: „*Itt vagy Jézus?*”. Járhattam a kolostor templomában, ahol beöltöztették, ahol a fogadalmát letette, és imádkozhattam a sírjánál a mi fehérvári közösségünkért, a velünk utazó és az itthon maradt papjainkért, szerzeteseinkért.

Köszönöm elsősorban Istennek, hogy ez számomra valósággá vált. Amikor a családom anyagi nehézsége miatt kérdéses lett az út, nehezen, de azt tudtam mondani: „*Mindegy, hogyan végződik, legyen meg a Te akaratod, Uram és én azt fogadom el, még ha fájó szívvel is mondom le az útról*”. Ezek után csodálatos módon, szinte az utolsó pillanatban jutottunk egy nagyobb, előre nem várt összeghez, így sikerült eljutnom Lisieux-be.

Gondolom, sokan voltunk, akik elhoztuk családjuk örömét, hogy hálát adjunk érte; elhoztuk családjuk bánatát, nehézségét, fájdalmait, hogy segítséget kérjünk a továbbiak elviseléséhez.

Szeretném remélni, hogy ez a zárandokút többekben felkeltette az igényt Istennel való kapcsolatunk szorosabbá tételére; hogy az útra való emlékezés ne csak videofelvételeink és képeink nézegetésében merüljön ki, hanem lelki többlet is származzék belőle. Például, próbáljuk elfogadni és akár szeretettel átölelni Isten akaratát; az erényeket – amelyeket Istentől ajándékba kaptunk –, ne tulajdonítsuk magunknak; fogadjuk meg Terézke egyik tanácsát: „*Idelent csak egyet szükséges tenni, Jézusnak kis áldozatok formájában virágokat hinteni*”. Csekélységeknek tűnnek ezek, de ha megpróbáljuk napról-napra életté váltani, akkor nagy öröm forrásává válnak.

Köszönöm a lehetőséget, hogy Önökkel tölthettem azt a pár napot; köszönöm a türelmüket és Isten áldását kérem a Misszióra, hogy az új, felnövekvő generációnak is hitelesen tudják közvetíteni Jézus tanítását.

*Busicsné Pap Anna
Székesfehérvár*

Kontószámaink

**Az ÉRTESÍTŐ költségeihez hozzájárulásukat a 6122 803,
az ÉLETÜNK újság előfizetését a 11784 803 és
Magyar Karitás Szolgálatunknak szánt adományait a 3426 800
kontóra szíveskedjenek küldeni.
Mindhárom kontót a Postbank München-nél vezetjük és a
BLZ 700 100 80.**

A 2006. március 12-én megválasztott MISSZIÓTANÁCS tagjai (balról jobbra): Hart István, Feigi Béla (Rosenheim), dr. Diekötter Ágnes, Mészáros József, Jánosi Margit, Rogge-Solti László, Kucsera Judit, dr. Kottra Gábor, Varga Katalin, Merka János plébános, Jámbor Bertalan, Mekker Árpád és Krasznai Norbert.

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulójára

2. rész

Dr. Susits Tamás a Várkerületben született. Fiatal ügyvéd volt, amikor 1956-ban kitört a forradalom. A Budai Vigadó nagytermében tartott gyűlésen választották meg a kerületi forradalmi bizottság elnökének. A forradalom bukása után elvesztette állását, vagyonát és üldöztetése során családjával együtt sokat szenvedett. 1979-ben elhagyta az országot és 2005. januárjában bekövetkezett haláláig München közelében élt. Hitét és magyarságát bátran megvalló kiállását sokan ismerték és tisztelték missziókon. Vele beszélgetett Dobos Marianne.

(Folytatás)

Igaz, már a döntő napot megelőző események egyre sürgetőbbé tették bennem a kívánságot, hogy a magam helyén és hivatásom keretén belül azokhoz csatlakozzam, akik a különböző társadalmi megmozdulásokban egyre határozottabban a változás és változtatás irányában haladtak. Október 23-ának kirobbanó eseményei mégis bizonyos értelemben váratlanul értek: – erre a robbanásra nem számítottam. Viszont azt is fel kellett ismernem, most már hol van végleg és visszavonhatatlanul az én helyem. Nem sokkal 23-a után elmentem a tanácsházára, a Fő utcába. A tanácselnök fogadott, és

rendkívül nyájas hangnemben közölte velem, hogy a forradalmi kormány (így mondta!) kívánságára meg kell alakítani a Nemzeti Bizottságot. Ezért arra kér, hogy minél szélesebb körben hirdessem meg, hogy másnap az Állami Népi Együttes Corvin-téri székházának nagytermében ebből a célból négyülést fogunk tartani. Visszamentem hát a mi utcánkba, ahol magam mellé vettem néhány segítséget, és amennyire tőlünk tellett, résztvevőket verbuváltunk – előszóval –, a Krisztinavárosban és a Naphegyen. Másnap délutánra a meghirdetett helyszínen összegyűlt egy egészen tekintélyes tömeg. A nagyterem és az előtte levő folyosó zsúfolásig megtelt. Mint láttam, bőven voltak résztvevők az egyetemi kollégiumokból, és nemcsak a Naphegy környékéről, hanem a Várból, a Tabánból és a Vízivárosból is. Az elnöki dobogót – mintegy magától értetődő módon – a tanácselnök foglalta el, az első sorban pedig ott ült az ő gárdája – már aki nem bujdosott el már az első napon. Az elnök nagy magabiztossággal készült az ő bevált stratégiája szerint úrrá lenni a helyzeten. „Ha szükséges, engedünk, hogy aztán, ha a helyzet megszilárdul, visszavegyük” – ezek voltak szavai, amelyeket párthíveivel váltott. Miután bejelentette a gyűlés célját, előhúzta - jól bevált kommunista recept szerint - a maga névsorát, láthatóan abban a reményben, hogy most majd megint fejbőlintás lesz az ő saját listájára. Persze, hogy ezek kivétel nélkül a megbízható pártemberek közül kerültek ki.

Ezúttal azonban csalódnia mondhatott, kitört az elemi lesöpörte őt az elnöki dobogóra az én nevemet, s ezek engem kívánt a továbbiak-jelenlevőkkel azután abban gyenek javaslatokat a lyére, megválasztásuk felől zunk. Ez meg is történt, s Bizottság, amelynek tagjai megválasztottak engem közeli Tanácsházára, vezetését. Felkerestük dolgozószobájában a tanácselnököt, összehívtuk vele vezető beosztottjait, s itt közöltem velük, hogy állásukból őket egyelőre felfüggesztem, s további intézkedésig a tanácsházán ne mutatkozzanak.

Wiedra Berzsenyi Mónika
„a babások nagyasszonya”
munkáját Győrben életmű-
díjjal ismerték el.

kellett. Alig néhány szót felháborodás, amely először górról, majd valaki bekiálután a tömeghangulatban a gyűlés vezetésére. A egyeztünk meg, hogy te-Bizottság tagjainak szemépedig egyenként szavazígy alakult meg a Nemzeti még a helyszínen elnökül, majd átmentünk a átvenni a közigazgatás

Nem akarom itt a részleteket elmondani, csupán egy valamit, ami ezekről az órákról élénken megmaradt bennem: milyen meghunyászkodó, gyáva szűküléssel távoztak el ezek az emberek, nemrég még élet-halál urai; -jóllehet senki velük szemben agresszíven nem viselkedett, s bántódásuk a későbbiek során sem esett... De bezzeg, mikor visszajöttek egy hét múlva, lihegtek a gyűlöletről és a bosszúvágytól...

D. M.: Így kezdődött tehát a tevékenysége, ami a forradalom ideje alatt, november 4-ig, a szovjet lerohanás napjáig, Budapest I. kerülete, a Vár-Tabán-Krisztinaváros közigazgatásának vezetését jelentette. Mit jelentett ez a tevékenység?

S. T: Ügyvédi diplomás, jól képzett fiatalember voltam, családi otthonomból és neveltetéséből is körültekintő képességet hoztam magammal. Tisztában voltam adottságaim-

*2006. június 29-én Maria Eck-i kegytemplomban
a Szeniorok Klubja és a Rózsafüzér Társulat kirándulásán*

mal is, miként lehetek legjobban hasznára hazámnak, a forradalom ügyének, azon a poszton, amit nem kerestem, de amit sok polgártársam bizalma rám ruházott.

Tudtam – s ez volt tevékenységem vezérelve is –, hogy a jövőt sok olyan probléma, gond, nehézség megoldása útján kell felépíteni, ami a rendezett közélet, nem utolsósorban a közellátás, közbiztonság, egészségügyi ellátás és közlekedés megszervezését teszi szükségessé. Ehhez állt rendelkezésre az addig működött tanácsi apparátus közigazgatási szervezete és a kerületi rendőrkapitányság. Mindenkit a képességei szerint a legmegfelelőbb helyre kellett állítani. A vörös uralom tudatlan, osztálygyűlölő kis diktátorait kellett hát elsősorban kicserélni. Így leváltottuk nem csupán a tanácsi igazgatási szervezetben a pártebbereket, de kicseréltük a kerületi rendőrkapitányt is. A Nemzeti Bizottság tagjai között számosan akadtak, akik jó áttekintőképességgel, odaadó közreműködéssel ebben segítségemre voltak. Ezeknek a feladatoknak a megoldása állt tevékenységem középpontjában. Tudtam – hogyne tudtam volna –, hogy a forradalom fegyveres harca is folyik, hogy sokan a „fronton” harcolnak az új rendért. De én már a „hátszág” biztosításának feladata jutott, ennek kellett megfelelnem.

A személycseréket gyorsan és határozottan hajtottuk végre. Sikerült a közellátás ügyét is előremozdítani; – hogy legyen kenyér, hogy lehessen a legfontosabb élelmiszereket bevásárolni, hogy ami szállítóeszköz, üzemanyag rendelkezésre áll, az a közellátás biztosítását szolgálja. Törekedtünk arra, hogy a rászorulóknak fedelet tudjunk nyújtani, s arra, hogy az orvosi ellátás mielőbb hiánytalanul megfeleljen a követelményeknek.

(Folytatás ÉRTESÍTŐnk húsvéti számában)

Időpontok–Találkozók–Rendezvények

2006. szeptember – 2007. július

Hétféi Magyar Iskola, cserkészzet:

szept. 16., 23. (szept. 30–okt. 1. cserkész-AKI); okt. 7., 21.; nov. 18., 25.; dec. 9., 16.

2007. jan. 13., 27.; febr. 10.; márc. 10., 24.; ápr. 21; máj. 5. (Anyák napja), 19.;

jún. 16., 30.; júl. 7., 14. (Tanévzáró ünnepség).

általában kéthetente, szombaton, szünidőt kivéve; 12.00–13.00-ig magyar néptánc, 13.00–15.30-ig csoportonkénti tanítás; cserkészfoglalkozás 15.30–18.00-ig; Felelős, szervező – Hart István;

Ifjúsági misék:

szept. 17. (V. S.), okt. 22., nov. 26., dec. 17.;

2007. jan. 28., febr. 25., márc. 25., ápr. 22., máj. 13., jún. 24., júl. 15. (T. D.)

vasárnap 10.30-kor a Damenstift-templomban

Ifjúsági találkozók:

szept. 16.; okt. 7, nov. 18., dec. 9.;

2007. jan. 13., febr. 10., márc. 10., ápr. 21., máj. 19., jún. 30., júl. 21. (kirándulás)

szombaton 18.30–21.30-ig; Felelős, vezető – Hart István

Ifjúsági lelkigyakorlat: nov. 3–5.; 2007. márc. 2–4.

adventben és nagybőjtben, péntek estétől vasárnap délig, bentlakásos; Felelős, szervező – Hart István

DurMolOk ifjúsági énekkar próbái:

csütörtökön 19.00-tól 21.30-ig; Felelős, szervező – Hart István, Vezető – dr. Kovács János

Láncszem-közösség:

pénteken 19.00-tól 21.30-ig; Vezető – Ft. Csernai Balázs doktorandus

Bibliakör: szept. 28., okt. 26, nov. 23., dec. 14.;

2007. jan. 18., febr. 15., márc. 22., ápr. 19., máj. 24., jún. 21., júl. 12.

csütörtökön 17.30-tól 18.30-ig, előtte 17.00-tól szentmise házi kápolnánkban; Vezető – Ft. Csernai Balázs

Imakör: a hó 1. és 3. péntekén 17.00-tól 18.30-ig; Szervező, vezető – Rogge-Solti Katalin

Patrona Hungariae Énekkar próbái:

szerdán 18.30-tól 20.00-ig a Thalkirchner Str. 11. sz. alatti Alten Club-ban

Felelős, szervező – Mekker Árpád; Karvezető és orgonista – Jussel Ottó

Szeniorok Klubja: szept. 21., okt. 19., nov. 16., dec. 7.;

2007. jan. 11., febr. 8., márc. 15., ápr. 26., máj. 10., jún. 14., júl. 19.

csütörtökön 14.00-tól 17.00-ig, előtte 13.45-től szentmise házi kápolnánkban;

Szervező, vezető – Wiedra Monika, Ramsay Erzsébet

Családok fóruma: szept. 29–okt. 1. Riemsting, nov. 24., dec. 15.;

2007. jan. 26., febr. 16., márc. 23., ápr. 27., máj. 19., jún. 29., júl. 20.

pénteken 18.30-tól 20.00-ig; Szervező, vezető – Kucsera Judit

Elsőáldozás: 2007. május 20.; Bérmlás: 2007. június 17.

Felelős, felkészítő – Hart István

Elsőáldozásra és bérmlásra jelentkezés: azonnal, legkésőbb december 1-ig.

Adventi lelkinap: december 3.; **Nagybőjti lelkinap:** 2007. március 18.

vasárnap 14.00-tól 18.00-ig misszióknagyteremben

Karácsonyi ünnepség: december 17.

vasárnap 16.00-tól 18.00-ig a Salesianer Don Boscos Jugendwohnheim dísztermében,

az ünnepség előtt 15.00-tól 16.00-ig jótékonyági süteményvásár cserkészcsapataink javára

Felelős, szervező – Hart István

Időpontok–Találkozók–Rendezvények

2006. szeptember – 2007. július

Katakomba Klub: szept. 23., okt. 15., nov. 25., dec. 16.;
2007. jan. 27., febr. 17., márc. 24., ápr. 28., máj. 12., jún. 24., júl. 21.
szombaton 17.00-tól 21.30-ig; Felelős – Mekker Árpád

Hölgykoszorú: szept. 23., okt. 21., nov. 18., dec. 16.;
2007. jan. 20., febr. 10., márc. 17., ápr. 21., máj. 12., jun. 16., júl. 14.
Szombaton 18.00-tól 21.00-ig; Felelős: Schlenker Erzsébet

Bébi–Mami Kör: kedden 16.00-tól 18.00-ig; Felelős – Hart István

Rózsafüzér Társulat közgyűlése: október 15.

Rózsafüzér titokcsere: a hó 1. vasárnapján; Felelős – Merka János plb.

Ökumenikus istentisztelet: november 22.; 2007. március 8.
19.00-tól 20.00-ig, utána agapé 21.00-ig; Szervező, felelős: Merka János plb.

Beteglátogatás:

a hó első péntekén, előzetes megegyezés szerint bármikor; Látogató – Merka János plb.

KMÉM: előzetes értesítés szerint

pénteken 19.30-tól 21.30-ig; Szervező – dr. Lengyel Zsolt

Nemzeti ünnep, egyházi megemlékezés: október 22.; 2007. március 18.

Szüreti Karitászbál: november 11.

szombaton 19.00-tól hajnal 2.00-ig; Felelős, szervező – Mekker Árpád; Zene – PACSIRTÁK

Cecília ünnepség: december 2.

szombaton 18.00-tól 24.00-ig; Felelős, szervező – Mekker Árpád

Farsangi Karitászbál: 2007. február 17.

szombaton 19.00-tól hajnal 2.00-ig; Felelős, szervező – Mekker Árpád; Zene – PACSIRTÁK

Juniális: 2007. június 24.

vasárnap 13.00-tól 21.30-ig; Felelős – Merka János plb., szervező – misszióink alkalmazottai

Német nyelvtanfolyam: kedden 16.00-tól 18.00-ig; Vezető – Mekker Árpád

Angol nyelvtanfolyam: kedden 18.00-tól 19.30-ig;

Színkör: pénteken 17.30-tól 19.30-ig; Vezető – Fejér István

Regös kezdő-néptánc: kedden 18.30-tól 21.30-ig; Táncoktató – Jánosi Margó

Regös-néptánc: szerdán 19.00-tól 21.30-ig; Táncoktató – Bilicki Viktor

Komámasszonyok-néptánc: hétfőn 19.00-tól 21.30-ig; Táncoktató – Durku István

Klasszikus tánc: csütörtökön 20.00-tól 21.30-ig; Táncoktató – Borbély Éva

Könyvkölcsönzés: kedden 12.00-tól 16.00-ig; Könyvtáros – Pöschl Péter; Felelős – Varga Katalin

Nemzetek miséje a Dómban: szeptember 24.

vasárnap 18.00-tól 19.00-ig; Főcelebráns Friedrich Wetter bíboros;

A párizsi körút résztvevőinek találkozója:

szept. 17. 16.00-tól 18.00-ig: a körúton készült videofilm megtekintése, CD-vásárlás,
fényképcsere, beszélgetés

M E G H Í V Ó

A Hétvégi Magyar Iskola, a két cserkészcsapat,
Patrona Hungariae Énekkarunk, a Regös- és Komámasszony-
néptáncsoport, valamint a Színkör közreműködésével

2006. december 17-én 16.00 órától
karácsonyi ünnepség

a Salesianer Don Boscos Jugendwohnheim dísztermében,
81669 München, Sieboldstr. 11, a Rosenheimer Platz közelében.
Az ünnepség előtt 15.00-16.00-ig jótékonyági süteményvásár
cserkészcsapatunk javára. Mindenkit szeretettel várunk!

H i v a t a l o s ó r á k:

hétfőtől péntekig 8.00-tól 16.00-ig

Merka János plébános

legbiztosabban elérhető kedden és csütörtökön, előzetes megegyezés szerint bármikor.

S z e n t m i s é k:

Münchenben,

minden vásár- és ünnepnap 10.30-kor, előtte gyóntatás a Damenstift-templomban:
Damenstiftstraße 1., 80331 München

Rosenheimban,

minden hó 2. és 4. vasárnapján 12.30-kor,
előtte gyóntatás a St. Josef-templomban:
Innstraße 4., 83022 Rosenheim

Erdingben,

előzetes értesítés szerint 16.00 órakor a
Hl. Geist-templomban,
Landshuter Str. 8., 85435 Erding

Verantwortlich – Szerkesztő és felelős kiadó: Merka János plébános

Társszerkesztők: Busicsné Pap Anna (Mo), Hart István, Jánosi Margit,
Mekker Árpád, Meyle Éva, Nagy Izabella és Veronika, Varga Katalin

Megjelent 6500 példányban. Következő számunkat húsvét előtt postázzuk.

Impressum: Ungarischsprachige Katholische Mission – Magyar Katolikus Misszió
81925 München, Oberföhringer Str. 40, **Tel.:** 089/982637 vagy 982638; **Fax:** 985419

e-mail: info@ungarische-mission.de; **http://www.ungarische-mission.de**

Készült: Karcagi Nyomda Kft., Tel./Fax: 0036-59/311 048, e-mail: k.nyonda@axelero.hu